

Zalai Kapocs

A Zalai Népfőiskolai Egyesület Lapja

4. évfolyam 1. szám

Tartalom

LEZÁRULT A BÖRTÖNPROGRAM

<i>Lezárult a börtön program</i>	1-3
<i>Tisztújító közgyűlés</i>	3
<i>Nem mindegy ám,...</i>	4
<i>Nevelői szemmel a népfőiskolai programokról</i>	5
<i>Börtönben megvalósított programjainkról képekben</i>	6-7
<i>Valami véget ért...</i>	8
<i>Népszerűsítettük a szociális szövetkezetek létrehozását</i>	9
<i>Köszönet az adóforintokért</i>	9
<i>Jó gyakorlatok a felnőttképzésben</i>	10
<i>Együtt a hagyományok ápolásáért</i>	11
<i>Közhasznúsági jelentés</i>	12

„Valami lezárult, ami hiányzik, pedig még csak néhány nap telt el azzal a tudattal, hogy VÉGE.”

Idézem saját gondolatomat, amit az előző program zárását követően fogalmaztam meg. Újra eltelt 14 hónap azóta, hogy az Országos Foglalkoztatási Közalapítvány meghívásos pályázata útján másodszor is elfogadta a „VISSZA A TÁRSADALOMBA” című reszocializációs programomat.

Ez a program valójában a 2005. november 1- 2006. december 31-ig tartó projekt folytatása volt, ami 2007. május 15- 2008. július 15-ig tartott. A két program közötti néhány hónapos szünet arra volt jó, hogy az előző projekt tapasztalatai alapján újra átgondoljam, hogy az eredményekkel teli munkát hogyan is folytassuk.

A cél ugyanaz volt: egy komplex program megvalósítása, aminek a lényege a fogvatartottak és szabadultak sokoldalú támogatása. Hogy mit is jelent a program komplexitása?

Az intézetben belüli személyiségfejlesztő-konfliktuskezelő tréningre épülő egyéni szociális munkát, képzéseket, kulturális, sport és ismeretterjesztő programokat, kinti családgondozást, szabadulás utáni utógondozást, amit élelmezési, lakhatási támogatással egészítettünk ki.

Az előző projekt indulásához képest jelentős változás volt, hogy munkánkat az előző programból még intézetben lévő fogvatartottak kapcsolatfelvételével, szerződéskötéssel, az együttműködések megújításával, a „régiek” várható szabadulási idejének, problémáinak feltérképezésével kezdtük. Továbbá folytattuk azoknak a családoknak a gondozását is, akikkel már kapcsolatban álltunk. Ténylegesen a projektben megfogalmazott munkát csak ezután kezdtük el. Hogy mit is terveztem, mi volt a feladat? Szerettem volna, és azt gondolom sikerült is, hogy az előző programban szerzett tapasztalataimat, módszereimet, fogvatartottak részéről felmerült programokkal kapcsolatos igényeket figyelembe vegyem, megvalósítsam. Ehhez persze szükségem volt az intézet parancsnokának, nevelőinek, munkatársainak, együttműködő partnereimnek és céljaimat, a programot, az intézeti szabályokat jól ismerő projekt személyzetem segítségére. Meg kellett találnom a különböző programok előadóit, biztosítani kellett a megvalósításhoz szükséges feltételeket, eszközöket. Boldog vagyok azért, mert ez eddig minden alkalommal sikerült. Függetlenül attól, hogy börtönben, fogvatartottak részére tervezett előadásról volt szó. Eddig még senki sem utasította vissza a felkérést. Előfordult viszont az, és ez a magyarázata annak is, hogy a projektben tervezet 19 programhoz képest, sokkal több valósult meg.

(Folytatás a következő oldalon)

LEZÁRULT A BÖRTÖNPROGRAM

Többen kerestek meg bennünket, hogy az egyesület keretein belül Ők is szívesen tartanának előadást pl. Hajdók Judit, aki egy zalaegerszegi látogatásakor olvasott egyik éppen megvalósult programunkról. Megkereste egyesületünk elnökét Dr. Szinku Mihályt azzal, hogy Ő is szívesen tartana egy előadást, Európa és Magyarország legszebb orgonáiról. Szeretném megemlíteni a söjtöri Vörös Rózsák Együttesét is, akik a roma napon léptek fel. A Hevesi Sándor Színház szervezési osztályának vezetőjén keresztül, egy nagyon szép együttműködés indult el egyesületünk, az intézet és a színház között. Ennek köszönhető, hogy fiatal művészeinek előadásában láthattuk az intézet falai között a Bánk bánt.

Tettük a dolgunkat, közben észre sem vettük, hogy időnk lejárt, most a megvalósítás helyett az összegzés, számvetés napjai következnek.

Összefoglalásként feltehetjük a kérdést: a projekt írásakor **MIT VÁLLALTAM, MIT TELJESÍTETTÜNK, MILYEN EREDMÉNYEKET ÉRTÜNK EL?**

Ebben a projektben 65 fő bevonásával 15 fő munkába állítását vállaltam, amit **82 fő bevonása mellett a szabadulók közül 18 fő munkába állításával teljesítettünk.**

A két projektben így összesen 149 főt vontunk be, és 39 főt állítottunk munkába.

A bevontak száma esetében fontos megemlíteni azt, hogy a 14 hónap során, a 82 fő többszöröse vett részt a különböző programjainkon, ami tovább emeli munkánk jelentőségét.

Ebben a projektben három képzést terveztem, ami sikeresen meg is valósult. Az intézetbe telepített számítógépeinken újabb 20 fő szerzett ECDL számítógép-használói bizonyítványt, 10 fő kosárfonó képzésben, 24 fő pedig német nyelvi önképzőkör keretében fejleszthette tudását.

A nyelvi képzést szeretném kiemelni azért, mert egy több diplomás fogvatartott nyelvtanár kezdeményezésére, több héten keresztül egy óriási dolog valósult meg, saját tudását átadva, segítette társait. Ennek jelentőségét felismerve, a nevelők segítettek abban, hogy a németeseket egy zárkába helyezve Sz... elszállításáig folyamatosan németezhettek. Tapasztalatom szerint a köztünk lévő együttműködést, bizalmat, ami megalapozta mun-

kánkat, eredményeinket a sok kulturális, sport és ismeretterjesztő program szervezésével értük el.

Fontosnak tartom, hogy a programok tervezésénél figyelembe vegyük a fogvatartottak részéről is megfogalmazott igényeket, hiszen ez az Ő programjuk, és így érhető el az is, hogy azokon minél nagyobb számban részt is vegyenek. Több év óta azt tapasztalom, hogy elég egy hívó szó és szakkört vezetnek, szavalnak, díszleteket készítenek. A foglalkozások közösségfejlesztő

funkciót töltenek be, ezáltal erősödik a csoportkohézió. A foglalkozások, programok jó alternatívát kínálnak a szabadidő hasznosabb eltöltésére.

Érdemes elgondolkodni azon, hogy a szabadságukban korlátozott emberek számára, a lehetőségeinkhez képest megvalósítható programok mit is jelentenek. A különböző foglalkozások alkalmából többször beszélgettünk arról, hogyan telnek napjaik, mit is jelentenek számukra az általunk kínált lehetőségek. Ezek a beszélgetések mély nyomot hagyva tudatosították bennem azt, hogy egy előadás milyen értéket képvisel számunkra, pl. van mire készülni, van miről beszélni, ezáltal, sivár, egyhangú életük színesebbé válik.

Véleményem szerint hasznos időtöltéssel a börtönben tapasztalható tétlenségnek, feszültségnek a személyiségre gyakorolt romboló hatása is csökken, bilincs és szögcső nélkül is.

LEZÁRULT A BÖRTÖNPROGRAM

Az intézet munkatársainak véleménye alapján is fontos az általunk végzett munka, hiszen a **nevelési folyamat magában foglalja az elítélt személyiségének megismerését, megfelelő foglalkoztatását önképzését, a rehabilitációs és a szabadidőprogramok szervezését, a családi és társadalmi kapcsolatok támogatását.**

Ennek igazolására van számszerű eredményünk is, ami azt mutatja, hogy a programunkba bevontak esetében, a fegyelmi vétségek száma csökkent, a jutalomban részesültek aránya növekedett.

Ha visszagondolok az elmúlt időszakra, azokra az emberekre, családtagokra, akikkel kapcsolatba kerültem, nagyon sok egyéni sorsot ismertem meg, ebből kettőt szeretnék programunk eredményeként kiemelni.

Egyik példám egy édesanya esete, aki nekünk köszönheti, hogy munkát kapott, segítségével rendezte körülményeit, ezáltal visszakaphatta az átmeneti gondozásba vett gyermekeit. A több hónapig vergődött anya kiemelkedő munkájával bizonyította, hogy gyermekei érdekében képes korábbi életvitelén is változtatni.

Aztán egy fiatalember példáját szeretném bemutatni, akivel intézeten belül és kívül is jó kapcsolatban álltam. Szabadulását követően határozott céljai voltak. Munkát vállalt, lelkiismeretesen dolgozott azért, hogy elkövetett hibáját rendezze, ta-

nuljon. Felvételizett az egyik budapesti egyetemre, megteremtette a képzés költségét, és sikeresen elvégezte az első évet. Tudtuk, hogy ügye még nem zárult le, ezért Ő tudatosan készült erre, - halasztást kért és kapott, - amikor néhány hete az intézetben találkoztunk örömmel töltött el, hogy terve sikerült. Azt gondolom, hogy sokkal többen vannak azok, akikkel ma is tartom a kapcsolatot, akiknek a történetét leírhatnám, mert Ők is képesek voltak a változásra. **A projekt tevékenysége ezért tekinthető mintaértékűnek, mert megmutathatja más intézményeknek, az állampolgároknak, hogy a bűnelkövetőkkel is érdemes foglalkozni, ők is képesek a változásra, csak segítségre van szükségük.** Abban, hogy ez a segítség eljutott hozzájuk nagy szerepe volt Dr. Rózsás János parancsnoknak, aki lehetőséget adott arra, hogy bebizonyítsuk munkánk szükségességét. Közben, változás történt a parancsnok úr nyugállományba vonulása miatt, így Simon Attila intézetparancsnok úr személyében ismét olyan támogatóra találtunk, aki töretlen lendülettel, sok-sok ötlettel segíti megkezdett munkánkat.

Szeretném megköszönni a segítségét az intézet nevelőinek, munkatársainak, együttműködő partnereimnek, a projekt személyzetének, és mindazoknak, akik segítették munkámat.

Bízom abban, hogy megtalálom a folytatás lehetőségét.

TISZTÚJÍTÓ KÖZGYŰLÉS

A Zalai Népiskolai Egyesület 2007. november 15-én tartotta tisztújító közgyűlését, melynek keretében újabb négy évre megerősítést nyertek az elnökség, és az ellenőrző bizottság tagjai.

Elnökség

Elnök: Dr. Szinku Mihály

Aelnök: Kiss Ferencné

Elnökségi tagok: Baloghné Bacsa Ibolya, Bakné Illés Sarolta, Bíró Lászlóné, Dömökné Srágli Livia, Lorencsics Krisztina, Szemző Gáborné

Ellenőrző Bizottság

Elnök: Dr. Vértényiné Dr. Futó Gabriella

Tagok: Kun Ernőné, Gál Lászlóné

Munkájukhoz jó egészséget, sok sikert kívánunk.

NEM MINDEGY ÁM, ...

hogyan az ember saját akaratából megy „be” és tudja, hogy egy, kettő, vagy három óra múlva ki is jöhet, ... vagy ha mások döntenek arról, hogy mikor, mennyit és hol töltsön!

Egyik barátom, - lelkész-, egyszer időpont egyeztetés céljából felhívott: mondtam nekem nem jó az időpont, mert akkor börtönbe kell mennem! Azonnal jött a kérdés: mennyit kaptál?

Akarat kérdése a bent lévők részéről az egykori döntés!

Az emberen múlik, hogy kint vagy bent.

Idestova négy éve látogatom a Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet és veszek részt egyesületünk, a Zalai Népfőiskolai Egyesület börtön programjában. Nekem nagy élmény, és úgy látom a programban résztvevőknek is. Még az elején az egyik elítélt ezt így fejezte ki: **A SZABADSÁG LEVEGŐJÉT visszük be hozzájuk.**

A programban vannak gyakorlati, a szabad életben is használható foglalkozások, így számítógépes, kosárfonó, idegen nyelvi, elméleti, és hagyományörző, illetve ünnepi megemlékezések.

Nagy sikere volt egy színházi előadásnak, a Bánk bánnak. A bemutatott színdarab nem könnyű, klasszikus a mai életben csak magyarázattal, történelmi ismeretek felfrissítésével, figyelemfelhívással érthető meg, annak is, aki iskolai tanulmányaiban valamikor találkozott, megismerkedett vele, még inkább annak is, akinek ez teljesen új.

Ezt a „beavatást” nagyon nagy sikerrel teljesítették a zalaegerszegi Hevesi Színház fiatal művészei, Kricsár Kamill színművész interpretálásával. Nagy élmény volt úgy a közönségnek, mint a darabban szereplő színészeknek, akik szintén többször emlegették a későbbiekben is.

Az idei év a reneszánsz éve,- Mátyás király – és egyben a biblia éve is. Emlékezetes reneszánsz

ünnepélyt tartottunk. Az erre való felkészülésben művészi hajlamaikat, és tehetségüket is bizonyíthatták az önként vállalkozók. Képzőművészeti alkotásokkal, rajzokkal díszítették a termet, hogy az ünnep hangulatát a kornak megfelelően megadjuk. Magát az ünnepi műsort az igazságos Mátyás királyról szóló mesékkel, legendákkal színesítették a résztvevők. Korhű zenét a hévizi Musica Antiqua Együttes, korabeli táncot, pedig a csonkahegyháti iskola Saltarello művészeti csoportja mutatott be. A történelmi ismereteket, pedig Kiss Gábortól a Zala Megyei Deák Ferenc Könyvtár igazgatójától és az egyesületünk elnökétől, e sorok írójától kaptak a jelenlévők. Ezen az ünnepi megemlékezésen részt vettek más intézmények szakemberei is, akiknek a mi programunk példaként, útmutatóul szolgált saját programjaik megvalósításához.

A népfőiskolai „tanév” végeztével egy közös vacsorán, beszélgetésen „munkavacsorán” vettünk részt, ahol nagy élmény volt találkozni Dr. Rózsás Jánossal, az intézet régi-, és Simon Attilával je-

lenlegi parancsnokával, aki éppen olyan hozzáállással segíti munkánkat terveink megvalósításában, a fogvatartottak szabadidejének hasznos eltöltésében, mint elődje.

Köszönet érte mindkettőjüknek, a nevelőknek és az intézet azon munkatársainak,

akik segítik munkánkat.

A nyári „szünidő” alatt készülünk a következő „tanév” feladataira, tervezünk, pályázunk, szervezünk a sikeres folytatás érdekében.

Dr. Szinku Mihály
Zalai Népfőiskolai Egyesület elnöke

NEVELŐI SZEMMEL A NÉPFŐISKOLAI PROGRAMOKRÓL

A Zalai Népfőiskolai Egyesülettel való egyre szorosabbá váló kapcsolatunk a nevelési munka terén is sok változást hozott. Korábban az intézet lehetőségeinek megfelelő anyagi és szellemi erőforrások felhasználásával (olvasó órák, szakkörök, sportfoglalkozások, önképzőkör, stb.) került sor a fogvatartottak szabadidős tevékenységeinek megszervezésére, és lebonyolítására.

Az egyesülettel kötött megállapodást követően új színekkel gazdagodott a nevelés palettája. Az előadások gazdag programkínálatából, (önismereti tréningek, munkajog, büntetőjog, szenvedélybetegségek, munkaerő-piaci tájékoztatók, Roma nap, Költészet napja, Reneszánsz éve, stb.) válogathattak a jelentkező fogvatartottak végrehajtási fokozatuktól, képzettségüktől függetlenül. A nevelési célok eléréséhez, a kitűzött feladatok megvalósulásához nagymértékben hozzájárultak a csoportos foglalkozások is. Nem csak a szabadidő hasznos eltöltésére, hanem a korábbi iskolai tanulmányok felelevenítésére, és újabb ismeretek szereztetésére is lehetőség nyílt Dr. Szinku Mihály, és a többi kiváló előadó lendületes, magas színvonalú előadásaiból. A foglalkozások lehetőséget nyújtottak arra is, hogy a fogvatartottak kötetlenül feltehetnék kérdéseiket a témakörhöz kapcsolódóan, és az így kialakult kellemes, kötetlen légkörben, még a zárkózottabbak is jól érezték magukat. A nevelői meghallgatások során számos pozitív visszajelzést kaptunk a fogvatartottaktól, miszerint a foglalkozások alatt „elfelejtkeztek a rácsokról”, és egy kicsit újra embernek, diáknak érezhették magukat. A „Reneszánsz éve” jegyében, Mátyás király koronázásának 550. évfordulója alkalmából szervezett kulturális programunkon kiváló előadók, korhű öltözékben repítettek vissza bennünket a korábbi századokba a zene és tánc segítségével. A „Roma nap”-i rendezvényünkön csaknem minden fogvatartott részt vett, és nagy lelkesedéssel figyelte a pergő ritmusú táncokat, vagy éppen élvezékenyülve hallgatta az anyanyelvén felcsendülő dallamokat.

Az AVP tréning és az informatikai képzés, a korszerű tanfolyam újabb élményforrást, és a tudás gyarapításának lehetőségét teremtette meg a jelentkezők számára. A programok egymásra épülése, a rendszeresség, a jelentkezéssel együtt járó

felelősségvállalás is pozitívan befolyásolta a fogvatartottak magatartását. Minden résztvevő nagy komolysággal készült a soron következő tréningre.

Az ECDL-Start szintvizsgák előtti vizsgadrukk jelezte, hogy mennyire kíváncsok számukra a siker, a követelménynek való megfelelés. Elmondásuk szerint ismét hasznosnak, fontosnak érezték magukat. Érezhetően fejlődött a „tréningesek” egymással szembeni empátia készsége, toleranciája, amit a zárkaközösségben is képesek voltak alkalmazni.

Különösen az egyéni foglalkozások bizonyultak eredményesnek, mert amire nem adódott lehetőség egy „egyenruhással”, a nevelővel, azt egy külső személy, egy „civil” helyzetéből adódóan könnyebben meg tudta valósítani. A szakemberekkel folytatott személyes beszélgetések a zárkózott fogvatartottaknak is lehetőséget kínáltak mély emberi problémáik feltárására, és a családi kapcsolataikból adódó feszültségeik megbeszélésére, kompenzálására. A trénerek segítségével az intézet falain kívül is lehetőség nyílt a segítségnyújtásra. Mindezek együtt, a fogvatartottak általános pszichikai közérzetének javulását munkálták ki.

Fehér Lászlóné Zsuzsa, az előadók, trénerek, és a nevelők között már-már barátivá vált a korábban kialakított kellemes munkakapcsolat. A foglalkozások közötti szünetek sok derűs percet szereztek mindannyiunknak, a tapasztalatcserék, új ötletek szakmai ismereteink bővülését is eredményezték. Az időnként előforduló apróbb kellemetlenségektől eltekintve megelégedettségükről biztosítottak bennünket vendégeink.

A Zalai Népfőiskolai Egyesület által végzett színvonalas, magas szervezettségű, tevékenység nagymértékben hozzájárult a nevelőmunka eredményesebb végzéséhez.

Bízunk benne, hogy a pénzügyi források előteremtésével a közös munkát kölcsönös megelégedéssel tovább folytathatjuk.

Zalaegerszeg, 2008.07.17.

Eszéné Gerencsér Marianna
mb. nevelő

BÖRTÖNBEN MEGVALÓSÍTOTT

Projektünk alaptevékenysége a személyiségfejlesztés, egyéni gondozás, képzéseken túl a szabadidő hasznos eltöltése. A teljesség igénye nélkül szeretnék egy csokorral bemutatni az elmúlt 14 hónapban megvalósított alábbi programjainkból.

1. Nyelvi önképzőkör
2. Költészet Napja
3. ECDL Informatikai képzés
4. Sakkverseny
5. Szüreti népszokások
6. Kosárfonó képzés
7. Kispályás foci
8. Kézműves szakkör
9. Előadás: Szenvedélybetegségekről
10. Zenés, vetített képes előadás: Hajdók Judittal, Európa és Magyarország szép orgonáiról
11. Ismeretterjesztő előadás: állatról – emberre terjedő betegségekről
12. Katona József: Bánk bán
13. Praktika szakkör
14. Megemlékezés a Reneszánsz éve jegyében, Mátyás királlyá koronázásának 550. évfordulójáról
15. Megemlékezés 1848 tavaszáról
16. Húsvéti tojásfestés, ajándékok készítése
17. Munkajogi előadás
18. Munkajog a gyakorlatban
19. Roma Nap

• 2007. szeptember 24-én, a Zalai Táncegyüttes és a zalatárnoki Kéknefelejcs Népdalkör közreműködésével a zalai szüreti népszokásokat mutattuk be.

• Az őszi-tavaszi bajnokság jegyében, kispályás focit szerveztünk a „nagy füves pályán”, a fogvatartottak legnagyobb örömére. A játék sportszerűsége, lendülete igazi élményt nyújtott a résztvevőknek.

• 2007. október 1-én indítottuk az 50 órás kosárfonó képzést, melyre 10 fő jelentkezését tudtuk elfogadni. Heti 2 alkalommal 4-4 órában sikerült megtanítani a kosárfonás alapjait. A képzés során egyre biztosabban, és minőségileg egyre szebb kosarakat készítettek, amit látogatások alkalmából, karácsonyra adhattak át.

• Több alkalommal szerveztünk kézműves foglalkozást, ahol kedvükre agyagozhattak, korongozhattak, húsvétra, karácsonyra ajándékokat készíthettek, és azt hozzátartozóiknak adhatták át.

• 2007. december 3-án Hajdók Judit orgonaművész közreműködésével „Zenés, vetített képes előadást szerveztünk Európa és Magyarország szép orgonáiról.

• Nemzetpróbáló régmúlt korokat idézett fel a zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház társulata, akik a börtön falai között keltették életre Katona József Bánk bán című drámáját. A díszletek és jelmezek nélkül előadott drámára sok fogvatartott volt kíváncsi. A színészek előadását hihetetlen csend és figyelem kísérte, de az előadás végén a tapsorkán sem maradt el.

PROGRAMJAINKRÓL KÉPEKBEN

• Kiemelt programunk volt a reneszánsz éve jegyében, Mátyás királlyá koronázásának 550. évfordulója alkalmából tervezett kulturális programunk, amit az intézet megtekintésével egybekötött szakmai nappal kapcsolunk össze, az OFA pályázatának megvalósításában résztvevő szervezetek részére. Az előadásokkal, mesével, reneszánsz zenével és tánccal színesített délután különlegességét az adta, hogy a díszleteket a parancsnok úr engedélyével, közel két hétig készítettük a fogvatartottakkal, megteremtve ezzel az előadások hangulatát.

Előadónk bemutatták a kor történelmi eseményeit, a csonkahegyháti Saltarello művészeti csoport, és a hévizi Musica Antiqua együttes tagjai korhű ruhákban táncukkal, zenéjükkel, fogvatartott az igazságos Mátyást bemutató meséjével színesítették programunkat.

• Április végén került sor arra, hogy Roma nap keretében mutassuk be a cigányok kultúráját, zenéjét, táncát, hagyományát. Két fiatal együttes óriási sikert aratott fergeteges előadásával. A nagykanizsai Vörös Rózsák és a sójtöri Vörös Rózsák együttes táncait, énekeit,

Orsós Rita által előadott Rácz Lajos roma költő verse követte, majd Vajda László, a megyei önkormányzat nemzetiségi és esélyegyenlőségi bizottságának elnöke beszélt a roma hagyományokról.

Ferkovics József roma festőművész alkotásait két héten át láthatták a program keretében.

Hogy a nap teljessé váljon, a parancsnok úr engedélyével a fogvatartottakat egy hagyományos roma ételekből összeállított menü várta. A képen a nagy-nagy sikert arató, almás-mákos rétes készül.

Voltak ismétlődő programjaink, pl. sakkverseny, foci, praktika-kézműves szakkör, munkajog, de vannak olyanok is, amikor a jelentkezők számát tekintve alkalmazkodnunk kell a rendelkezésünkre álló helyiségek méreteihez. Az elmúlt 14 hónapban, több intézetben jártam, (Szolnok, Sopronkőhida, Miskolc fk., Nyíregyháza, Szombathely) így volt lehetőségem összehasonlítani azt, hogy hol, milyen körülmények között dolgoznak. Szomorúan vettem tudomásul, de mégis boldog voltam azért, mert rájöttem: **nem az a lényeg, ha ott vannak az ÜRES előadótermek, hanem az, hogy azt az EGY kicsit, (ami nekünk van) megtöltsük tartalommal, élttel.** A bemutatott programokon keresztül nyugodtan állíthatom, hogy sikerült. Sikerült azért is, mert a felkínált lehetőségeket az intézet lakói szívesen fogadták, és részt vettek azokon.

(Nem tudom elhallgatni azt, hogy a parancsnok úr most alakítatja át azt a helyiséget, amit mi is használtunk, azért, hogy a jövőben, mi is méltóbb körülmények között dolgozzunk.

Köszönöm azok nevében is, akik azt a helyiséget használni fogják.)

Fehér Lászlóné
programvezető

VALAMI VÉGET ÉRT ...

Mindannyiunk életében akadnak olyan pillanatok, amikor úgy érezzük, hogy senkivel sem tudjuk megosztani terheinket, pedig éppen akkor lenne a legnagyobb szükségünk rá. A reménytelenségnek és magánynak, elhagyatottságnak ez az érzése bármelyikünket elérheti, bárhol is élünk, bármit is csinálunk. Beszélni a problémáinkról, megosztani valakivel érzéseinket - első lépés a megoldásuk felé, de nem mindig könnyű a megfelelő személyt erre megtalálni.

Megrendítő és fájdalmas tudásunk, hogy az emberek gyógyítanak és az emberek rombolnak. Mi emberek hatunk egymásra, mint ahogyan a nap és a fagy hat a zöld mezőre. A létre hívunk vagy a létből kitalálunk: élni és növekedni, vagy megfoghatkozni. Lehetőségünk van arra, hogy adjunk és fogadjunk hatalmas meghívásokat: az életre - amit ünnepegni kell, teljességben élni, növekedni.

A börtönben való lét a család, a barátok, a társas kapcsolatok elvesztését is eredményezheti, amely olyan fájdalmas veszteség, amely a kétségbeeséshez vezet: a legmélyebb, de a legintenzívebb emberi szenvedés a jövőbe vetett bizalom elvesztése, a remény elvesztése. "A remény valódi kezdetei ott tűnnek fel, ahol az elkeseredés és kétségbeesés kísért." (Gabriel Marcel)

A remény voltaképpen az ember bensőjében van. Egy belső érzés arról, hogy van segítség kívül. A segítségre-nyílás minden személy állandó, marandandó szükséglete. Az a segítség, ha támogatunk valakit, hogy rátaláljon saját belső forrásaira. Úgy érzem mi szociális munkások ebben tudtunk igazán segíteni.

Talán még a közérzetünk is rosszabb, ha "lejjebb adunk elvárásainkból". Akkor élünk igazán, amikor őszinték vagyunk magunkhoz, hitelesek az érzéseinkben, fogékonyak saját meggyőződésünkben; amikor szeretünk, részt veszünk mások életében, elkötelezzük magunkat és gondoskodunk másokról. Akkor élünk, amikor építünk, alkotunk, remélünk, együtt szenvedünk, és együtt örülünk másokkal.

A modern ember panaszáinak magva, vagyis ami-
ben hiánya van: letisztult eszmei-erkölcsi világ-
kép, s kielégítő kapcsolatrendszer.

Ezekből következően nő az intimitás-szükséglete, bensőségesség-igénye, de növekszik ennek meghí-
úsulása is. A hovatartozás-, melegség-, őszinteség-
igény kielégítetlen, az emberi kapcsolatok lazul-
nak; általánossá vált a kapcsolat-szegénység és a
tartalmas célok hiánya, ami fokozza a magányér-
zést, és - a megnövekedett szabadidő-hányados
ellenére - a tevékenységek üresebbé váltak. Az
elmélyülés - s a vele együtt járó magány-
szükséglet - csökken, s így az ön- és közalakító
motivációs bázis is jóval szegényesebb.

Életünk valóságos folyamata és drámája nem lég-
üres térben, hanem a bennünket körülvevő esemé-
nyek folyamatában történik. Körülményeink
adottságok, amelyek egy része irányítható, vagyis
lehetőséget kínál az alakításra, változtatásra. Az
egészséges életút nem a véletlen események hal-
maza, hanem cél felé irányuló haladás. Így van ez
akkor is, ha itt-ott előfordulnak benne megtorpa-
nások, rögzülések, vagy akár visszalépések.

A segítő munkánk alapelvei között szerepel:

- A titoktartás - a bizalom megőrzéséért;
- A rendszeres elérhetőség;
- a probléma-érzékenység; a beleérző tá-
masznyújtás;
- az élet - mint érték - képviselése.

Minden egyes találkozáskor nem csak én találko-
zom a fogvatartottal, hanem velem is találkoznak.
Nem arról van szó, hogy az egyik embernek segít-
sége van szüksége, a másik pedig megadja azt.

Aki kéri a segítséget, annak nyilvánvalóan szük-
sége van rá, de aki a segítséget adja, annak is se-
gítségre van szüksége, hogy megtalálja a kellő
szavakat, a jó "tanácsot", hogy valódi és hiteles
legyen a reagálása. A valóság sokkal kölcsönö-
sebb, mint hinnénk.

Bízom benne, hogy ezt a segítő munkát a jövőben
is ugyanilyen elhivatottsággal, szakmai alázattal
és szeretettel végezhetjük.

Török Veronika
Szociális munkás

NÉPSZERŰSÍTETTÜK A SZOCIÁLIS SZÖVETKEZETEK LÉTREHOZÁSÁT

A közösségi fejlődés új lehetőségeként a Magyar Népfőiskolai Társaság pályázatot nyert az Országos Foglalkoztatási Közalapítványnál a szociális szövetkezetek létrehozásának, működtetésének népszerűsítésére. Ez egy új közösségi, vállalkozási forma a munkanélküliség csökkentése érdekében, melyet a helyi igények hívnak életre. Egyesületünk, mint regionális partner vett részt ebben a munkában, melynek keretében 2008. január 18-án konferenciát szerveztünk a nyugat-dunántúli régió érdeklődői részére, akik szépszámmal érkeztek a régió különböző pontjairól.

A témában szakavatott előadók nyújtottak segítséget abban, hogy mik az előnyei ennek az új vállalkozási formának. A résztvevők folyamatosan tették fel kérdéseiket, mezőgazdasági termeléssel, gyógynövénytermesztéssel kapcsolatban, ami arra utalt, hogy kiemelt érdeklődés övezi térségünkben a szociális szövetkezetek létrehozását. Központi kérdésként jelent meg a szövetkezet működését biztosító finanszírozás, elszámolás, fenntarthatóság kérdése is.

Bízunk abban, hogy az általunk megvalósított, magas szintű előadásokat tartalmazó konferenciájával részesei lehettünk a Nyugat-Dunántúlon létrejövő szociális szövetkezetek megalakulásának.

Információnk szerint, régiónból több pályázat került beadásra, ami elősegítheti még, egyesületünk Börtön programjában résztvevő szabadulóinak foglalkoztatását is.

Fehér Lászlóné programvezető

KÖSZÖNET AZ ADÓFORINTOKÉRT

A Zalatárnok-i Kéknefelejcs Népdalkör ezúton köszöni tisztelt támogatóinak, hogy **2006-os évi** adójuk egy százalékát az egyesületünknek felajánlották, mely összeget kulturális tevékenységünk céljainak megvalósítására és egyenruha vásárlására fordítottunk.

Szeretnénk, ha ez évben is támogatnák egyesületünk munkáját.

Adószámunk: 18963122-1-20

A Zalai Népfőiskolai Egyesület köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik **2006. évi** személyi jövedelemadójuk 1%-áról rendelkezve Egyesületünket jelölték meg kedvezményezettként.

A befolyt összeget: 204 531 forintot célkitűzésünknek megfelelően, Börtön Népfőiskolai programunk folytatására fordítottuk.

Bízunk jövőbeni támogatásukban!

Adószám: 19267371 1 20

JÓ GYAKORLATOK A FELNŐTTKÉPZÉSBEN

2008. május 21-én a zalaegerszegi Kamarák Házában egy újabb partneri együttműködés keretében vettünk részt az általunk szervezett konferencián a Magyar Népfőiskolai Társaság projektjében, melynek célja a felnőttkori tanulás népszerűsítése volt. A konferencia keretében Mihályfi Márta, a Magyar Népfőiskolai Társaság főtítkára ismertette a legfontosabb uniós felnőttképzési irányelveket és a MNT felnőttképzést fejlesztő programját. Ezt követően került sor a térségben összegyűjtött jó gyakorlatok bemutatására a megvalósító szervezetek képviselői által.

A jó gyakorlatok között mi is bemutattuk a „Vissza a társadalomba” című projektünket, melyet a Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetben valósítottunk meg. Hangsúlyoztuk programunk komplexitását, jelentőségét, modellértékét, melynek köszönhetően civil szervezetként abban a zárt világban (lezárult programunkról lapunk jelenlegi számában olvashatnak bővebben) milyen jelentős eredményeket értünk el. Hangsúlyoztuk továbbá azt is, hogy ezt a feladatot kormányzati szinten, és nem pályázatról-pályázatra kellene megvalósítani.

Előadásunkat követően még négy jó gyakorlatot mutatunk be pl. Cserpes Attila, a zalaegerszegi Keresztury Dezső Általános Művelődési Központ intézményegység-vezetője a Gyesen és Gyeden lévő kismamák E-learning képzését. Az E-learning hallgatóvá képzésük célja az Internet lehetőségeinek széleskörű bevezetése az atipikus tanulási formákkal kedvezőbben oktatható személyek számára. A képzés során felkészítik a résztvevőket arra, hogy biztonsággal tájékozódjanak, gyűjtsenek információt az Interneten, képesek legyenek a különböző portálok, elektronikus ügyintézési szolgáltatások használatára. Alkalmassá tegyék a résztvevőket arra, hogy a ma elterjedt, magyar nyelven kommunikáló LMS rendszerek segítségével képzéseken, tanfolyamokon vegyenek részt, a megszerzett tudásukat továbbfejlesszék.

Simon Zoltán Péter, a szombathelyi Megyei Művelődési és Ifjúsági Központ HUMÁN-TÁR-HÁZ-vezetője az agroturizmusra épülő gazdálkodási formák, a borturizmus témában zajló, gyakorlatilag informális képzésről, a borkultúra népszerűsítéséről beszélt. Bemutatta a térségre jellemző borkultúra, borra épülő kulturális, idegenforgalmi, turisztikai tevékenységének fejlesztési lehetőségeit is.

dr. Borosán Gyula a zalaegerszegi Felnőttképzési, Pedagógiai és Humán Szolgáltató Egyéni Cég ügyvezető igazgatója egy speciális szakképzésről tartott előadást, melynek célja a szakképesítés betöltéséhez szükséges kompetenciák elsajátítása. Elmondta, hogy el kell sajá-

títani a munkakörben elvégzendő feladatokat, ki kell alakítani az azokhoz szükséges tulajdonságokat, szakismeretet, készség és képességet, a személyes társas és módszerkompetenciákat. A Szárazépítő elnevezésű rész-szakképesítés célja, hogy valamennyi résztvevő eredményes vizsgát tegyen.

Kovács István, a szombathelyi PROMEN Tanácsadó Kft. munkatársa, olyan integrált munkaerő-piaci szolgáltató rendszer kialakításáról beszélt, amely az aprófalvas régióban a teleházi és egyéb számítógépes infrastruktúrák összekapcsolásával igyekszik előmozdítani a foglalkoztatást. Céljuk, hogy partnerség keretében segítsék a hátrányos helyzetű emberek munkaerőpiacra való belépését, illetve visszailleszkedésének esélyegyenlőségét Vas megyében.

A plenáris ülés második részében műhelymunka keretében folytattuk munkánkat. Célunk volt, hogy régiós szinten megismerjük, a felnőttképzéssel foglalkozó szakemberek cselekvési tervre vonatkozó fejlesztési javaslatait.

Végezetül a konferencia résztvevői felhatalmazták Mihályfi Márta főtítkárt, hogy szakmai fórumokon képviselje javaslataink figyelembevételét.

Véleményünk az, hogy a Magyar Népfőiskolai Társaság projektje elérte célját, hiszen a régiókban összegyűjtött jó gyakorlatokat az „Esélyt adunk” címmel megjelent kiadványában mutatja be. Javaslataink, pedig elősegítik a felnőttképzés helyzetének javulását.

Bízunk abban, hogy sikerül egyre több felnőttet visszautlítani az iskolapadba, csupán az érintettek motiváltságát kell erősíteni az előbbre lépéshez, a változáshoz, és az ehhez vezető tanuláshoz, képzéshez.

Fehér Lászlóné
Zalai Népfőiskolai Egyesület titkára

EGYÜTT A HAGYOMÁNYOK ÁPOLÁSÁÉRT

címmel nyertünk pályázatot az Észak-Zalai Tematikus Utak Helyi Akciócsoportjának felhívása alapján. A térség településein tevékenykedő kézművesek bevonásával a vidékfejlesztési tervében megfogalmazott célok elérése érdekében terveztük a kézművesek tudását, tapasztalatait átadni a kézművesség iránt érdeklődőknek. Közreműködésükkel szeretnénk élővé tenni a Kávási Tájházak, mesterségük bemutatásával színesíteni a különböző térségi programjainkat. Kitűzött célunkat közös beszélgetésekkel, előadásokkal, és egy jól sikerült budapesti szakmai kirándulással, városnézéssel valósítottuk meg.

2008. március 30-án reggel egy igazán jókedvű fazekasokból, kovácsokból, bőrsőkből, kosárfonókból, hímzőkből, népi játékkészítőkből álló csoport kiegészülve az egyesület partnereivel, tagjaival indultunk útnak. Úticélunk a Néprajzi Múzeum és a Parlament megtekintése volt.

A zenés, táncos tárlatvezetés matiné előadásából megtudhattuk, mi is az a palóka, és e tárgy bemutatásán keresztül megismerhettük a Görömbő Kompánia közreműködésével a szilaj pásztorok életét, legfontosabb hétköznapi használati tárgyait. A szilaj pásztorok a természet fiai voltak, télen a zord hidegben, nyáron a rekkenő hőségben az állatokkal töltötték idejüket.

Áhítattal néztük, hallgattuk a tárlatvezető régmúlt emlékeit idéző előadását. Lelkes csapatunk néhány tagja még közös táncoktatásban is részesült. A kézművesek nagy-nagy szakértelemmel vizsgálták a tárlókban bemutatott tárgyakat, eszközöket, néhány esetben próbálták az akkori technológiát is megfejteni.

Programunk második részében a Parlament megtekintését terveztük. Óriási volt a várakozás, mivel megtudtuk, hogy a csoport nagy része még nem járt itt. Áhítattal hallgattuk az idegenvezető előadását, aki bemutatta az épület egyes részeit, szobrait, oszlopait, termeit.

(Most éppen az egy tömbből faragott márványoszlopok történetét hallgatjuk.)

A szakmai programot még egy budapesti kellemes városnézéssel egészítettük ki.

Hazafelé jövet, a tanulmányút végén, a program résztvevőit közös vacsorára hívtuk meg.

Tapasztalatunk szerint ez a közös program tovább erősítette a két zalai kistérség kézműveseinek, a Göcsej és az Észak-Zalai LEADER csoport egyesületünkkel kapcsolatban álló koordinátorainak, pályázóinak kapcsolatát.

Az általunk megvalósított program megerősített bennünket abban, hogy a térség fejlesztési és innovatív tevékenysége szempontjából, példaként tekinthető és adaptálható más akciócsoport területére is. Hiszen értékét nem csak a különböző kismesterségek gyűjteményeit bemutató Néprajzi Múzeum megtekintése, a kiállított tárgyak megismerése, az elfelejtett motívumok, formák, színek, megidézése jelentette, hanem hasznos információt nyújtott, a szakmai, baráti kapcsolatok erősítéséhez is.

A program során a megerősített, kibővített kapcsolatok fontos szerepet játszanak még a térség hagyományörző értékeinek közvetítésében is.

Egyesületünk eszközeinek Kávásra történő kihelyezésével eredménynek tekintjük, hogy a programok folyamán hosszútávú együttműködés keretében, közös tervezésbe is kezdtünk, hogy a projekt megvalósítását követően, a népművészet iránt érdeklődők részére hasonló programokat szervezzünk a helyi kulturális örökségek megőrzéséért.

Célunkat a Zalai térségében élő kézművesek, civil szervezetek, települési önkormányzatok összefogásával újabb közösségi, baráti, szakmai kapcsolatok létrejöttével segítjük elő.

A ZNE Civil szervezetként tevékenységének megfelelően a jövőben is ösztönzi a népi hagyományok ápolását, segíti a helytörténeti és lakóhelyhez való kötődést teremtő tevékenységek, formák kibontakozását.

Fehér Lászlóné
programvezető

Zalai Népfőiskolai Egyesület 2007 évi mérlege

Adószám: 19267371-1-20

Adatok e Ft-ban		
Befektetett eszközök	384 Saját tőke	820
Forgóeszközök	436 Kötelezettségek	0
Eszközök összesen	820 Források összesen	820

Zalai Népfőiskolai Egyesület

Adószám: 19267371-1-20

Közhasznú eredménykimutatás 2007 év

Adatok e Ft-ban		
A Összes Közhasznú tevékenység bevétele		9 409
B Vállalkozási tevékenység bevétele		-
C Összes bevétel		9 409
D Közhasznú tevékenység ráfordításai		10 733
E Vállalkozási tevékenység ráfordításai		-
F Összes ráfordítás		10 733
G Tárgyévi pénzügyi eredmény	-	704
H Nem pénzben realizált eredmény	-	620
I Adófizetési kötelezettség		-
J Tárgyévi vállalkozási eredmény		-
K Tárgyévi közhasznú eredmény	-	1 324

Tárgyévben Apeh által kiutalt 1 % összege: 205

2007-ben egyesületünk pályázati úton 9 409 000 Ft bevételt ért el.

A támogatásokkal a projektjeinkben megfogalmazott célok megvalósításán kívül, az egyesület működését biztosítottuk.

Legjelentősebb szakmai tevékenységünk a Börtön Népfőiskolai programunk megvalósítása, illetve folytatása.

Kiemelt feladat volt még a partneri kapcsolatok erősítése, egyesületi tagok számának növelése, a Zalai Kapocs című lapunk megjelenése, mivel tevékenységünket, eredményeinket, ezen keresztül mutathatjuk be.

Az egyesület gazdálkodását a közgyűlés elfogadta, a Zala Megyei Főügyészség törvényességi szempontból megvizsgálta és tudomásul vette.

A reneszánsz éve jegyében G.CS.F. készítette az alábbi rajzot:

Címzett:

Zalai Kapocs

A Zalai Népfőiskolai Egyesület lapja

Kiadja: a Zalai Népfőiskolai Egyesület ☐ **Felelős kiadó:** Dr. Szinku Mihály ☐ **Szerkesztő:** Fehér Lászlóné ☐ **Szerkesztőség címe:** 8900 Zalaegerszeg, Kosztolányi D. u. 10 ☐ Tel.: 06/92 598-427 ☐ Fax: 06/92 598-426 ☐ **Nyomdai munkák:** Gura Nyomda, Zalaegerszeg ☐ **A kiadvány megjelenését támogatják:** Országos Foglalkoztatási Közalapítvány, Nemzeti Civil Alapprogram ☐ **email:** zalanep@axelero.hu